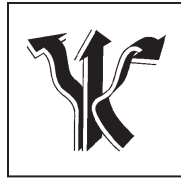

Міжрегіональна Академія управління персоналом
Міжнародна Кадрова Академія
Міжнародний університет "UISEK" (Республіка Еквадор)
ГО "Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління"
Навчально-науковий інститут міжнародних відносин та соціальних наук

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 6

Матеріали

*Міжнародної науково-практичної конференції
"Проблеми культури наукової роботи та академічної
добросовісності у сучасному світі"
м. Київ, МАУП, 29 березня 2018 р.*

Київ
ДП "Видавничий дім "Персонал"
2018

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 2 від 28.02.17)*

Редакційна колегія:

*М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)*

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 6: Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. “Проблеми культури наукової роботи та академічної доброчесності у сучасному світі”, 29 березня 2018 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2017. — 158 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Погорєлова Інна Сергіївна Становлення культурної політики Євросоюзу: історія питання	60
Гайдукевич Геннадій Анатолійович Психологічний вимір глобалізаційних процесів в Україні	63
Чорноштан Євгеній Валерійович Раціоналістична концепція освіти в науковій спадщині Ф. Прокоповича.....	67

ЗАХИСТ АВТОРСЬКИХ ПРАВ ТА НАУКОВОГО ПРІОРИТЕТУ: ГЛОБАЛЬНІ ЕКОНОМІЧНІ ФАКТОРИ, ПИТАННЯ ДЕРЖАВНОГО ТА КОРПОРАТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ОСОБИСТІСНІ МОТИВАЦІЇ

Гула Руслан Володимирович Інформаційна безпека держави в комплексі наукових підходів.....	71
Заросило Володимир Олексійович Корупція у сфері інтелектуальної власності	75
Іваненко Олена Володимирівна Плагіат або клептопаразитизм: назви різні, а сутність одна.....	77
Веклич Владислав Олександрович Сутність наукового пріоритету при дослідженні публічної політики щодо запобігання і боротьби з корупцією в Україні	80
Медвідь Федір Михайлович, Курчина Тамара Олександрівна, Твердохліб Анатолій Іванович Правова культура як важлива складова наукової роботи та академічної доброчесності	83
Циганюк Юлія Володимирівна, Охман Ольга Василівна Коротка характеристика складу правопорушення “академічний плагіат”.....	86
Алієва-Барановська Віра Миколаївна Академічний плагіат у сфері авторського права	89
Бортник Валентин Анатолійович Захист права інтелектуальної власності	92
Міхеєв Михайло Володимирович Захист прав інтелектуальної власності у виконавчому провадженні в Україні.....	95
Баєв Вадим Вікторович Науково-методологічні основи формування компетенцій з інтелектуальної власності при підготовці фахівців з медичного туризму.....	97
Медвідь Федір Михайлович, Мельниченко Ярослав Богданович, Панченко Андрій Володимирович Інтерпретація права як цінності культури і запорука академічної доброчесності юриста	100
Гребень Світлана Євгенівна Академічна доброчесність як умова забезпечення інтересів держави.....	103
Філіппов Михайло Іванович, Сахарова Тетяна Вадимівна Причини виникнення комунікаційних бар'єрів в маркетинговому просуванні товарів і шляхи їх подолання	105

ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВИМІР ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

Надзвичайно важливо, коли будь-яке соціально-політичне явище розглядається крізь призму взаємодії, і з особистістю, і з суспільством та досліджується власне психологічною думкою. Такий підхід є змістом психологічного виміру проблеми і передбачає, як мінімум, виділення двох рівнів аналізу того чи іншого явища: особистісний та соціальний. Відомо, що у останні десятиріччя набуває особливої актуальності проблема глобалізації як об'єктивне явище сучасності, яке безпосередньо пов'язано з інтеграційними процесами у самому широкому сенсі. Будь-які дослідження даного явища для України вже сьогодні набувають практичного значення у вирішенні надзвичайних питань, пов'язаних з виходом нашого суспільства з глибокої соціально-політичної кризи, оскільки проблеми, і прав, можливостей особистості, і перспектив розвитку державного суверенітету дедалі заходять у глухий кут політичної стагнації нашого суспільства.

Глобалізацію як соціально-політичний процес доцільно розглядати у багатошарових різноманітних вимірах буття людини та суспільства. З приводу цього інформація щодо проблеми досить широко подається найпоширенішим джерелом, яким є інтернет, ретельно розглядаючи майже усі сфери (див. "глобалізація"). Узагальнюючи їх, можна виділити три важливіших аспекта глобалізації. Перший природний або законмірний: це об'єктивний соціальний процес змістом якого є зростаючі взаємозв'язки і взаємозалежність національних економік, політичних і соціальних систем, національних культур, а також взаємодія людини й навколишнього середовища. Підставою такої глобалізації є розвиток світових ринків товарів, послуг, праці, капіталу.

Другий аспект внутрішньо політичний: формування єдинообразного порядку, який передбачає підпорядкування суспільства обмеженій групі людей. Власно кажучи мова йде про побудову держави за унітарним принципом, який за рахунок надцентралізації влади створює можливість її узурпування, утримання певною групою людей (такі групи можуть змінювати одне одну при владі навіть демонструючи ознаки демократії, "граючи" за єдиними правилами при цьому маючи за мету збагачення за рахунок повновладдя). Як правило за таким повновладдям ховається татальна корупція системи влади. Проблема не вирішується навіть зміною влади завдяки революції. За влучним висновком Володимира Вінниченка (відома історична постать Центральної Ради 100-річної давнини), який ретельно спостерігав, а у подальшому досліджував наслідки та рухоми сили жовтневої революції у Росії та Україні (ці дослідження мають загально наукове значення), свіжа революційна хвиля збирає на своєму гребні різне сміття, яке після завершення революції осідає у всій системі нової влади. Такий висновок під різними кутами дослідження автор неодноразово приводить у кожному томі своєї видатної наукової праці [1].

Третій аспект зовнішньо політичний: глобалізація це процес глобальної міжнародної інтеграції, який здійснюється під контролем найбільш могутніх у військово-

вому та економічному відношенні держав на підставі уніфікації норм політичної, економічної, правової, моральної та культурної сфер життя. Яскравим прикладом цього є процес євроінтеграції, який декілька років назад розпочато в Україні та проголошення, у якості декларації про наміри, діючою владою руху до НАТО.

Після такого узагальнення змісту глобалізації можна безпосередньо перейти до розгляду виділених нами у якості психологічних рівнів проблеми. Особистий рівень глобалізації передбачає верогідність (потребу визначає сама особистість) широкого включення будь-якої людини у широкий спектр соціальної взаємодії з представниками інших національностей, представниками інших історико-культурних регіонів своєї держави та з іншими державами та їх громадянами. За своїм психологічним змістом таке включення є важливішим фактором розвитку особистості та нових можливостей її розвитку. Даний висновок повністю відповідає науковим уявленням про особистість, людину як динамічну систему живої природи, яка існує та розвивається завдяки чередуванню перебування, то у закритій системі, то у відкритій (закрита система сприяє гармонізації та відновленню психофізіології, відкрита її подальшому розвитку) [5, с. 611]. Таким чином глобалізація, з точки зору впливу на особистість, дійсно є фактором її розвитку. Наприклад, вкрай позитивним явищем сучасного українського суспільства є введення безвізового проїзду для громадян у Шенгенську зону та подальше розширення даної тенденції на інші держави світу.

Щодо подальшого кроку розвитку можливостей для особистості, на наш погляд, є актуальним введення подвійного громадянства для громадян України [2, с. 44–46], що буде сприяти більш повному вирішенню проблеми самореалізації особистості громадянина України у тому числі при постійному проживанні за кордоном, не пориваючи зв'язків із своєю Батьківщиною, залишаючись її частиною. Взагалі не кожна держава може дозволити собі підняти питання щодо юридичного права самореалізації особистості, оскільки для цього треба бути надзвичайно цивілізованою та розвинутою державою. Але незважаючи на те, що Україна й досі відноситься до третіх держав світу, тобто не розвинутих, нами заздалегідь ініційована та актуалізована дана проблема, сформульований у науковій публікації проект нової статті Конституції України про право особистості на самореалізацію [3, с. 55].

Завершуючи роздуми про особистісний рівень глобалізації, враховуючи ситуацію втрати Україною частини своєї території, введення подвійного громадянства буде також сприяти збереженню українського громадянства для осіб, які опинилися на анексованій території та на території не підконтрольній Україні на сході держави (на таке збереження наші співвітчизники мають повне право). У подальшому, коли будуть створені умови та безпосередньо встане питання реального відновлення територіальної цілісності подвійне громадянство, як що воно буде прийнято законодавчо нашою державою, відіграє свою консолідуючу роль у нашому суспільстві на шляху його відродження, а також подальшого розвитку.

Соціальний рівень глобалізації безпосередньо пов'язаний з перспективами розвитку соціуму та власно держави, її суверенітету. Як не дивно даний рівень тісно пов'язаний з особистісним, оскільки розширення можливостей для особистості актуальне тільки за умов сформованих та актуалізованих потреб за принципом розуміння свободи як усвідомленої необхідності особистості. У будь-якому випадку незважаючи на об'єктивний характер глобалізації кожна людина має потребу у своїй державі у першу чергу, а вже потім у тих можливостях, які пропонує глобалізація як зовнішньо політичне явище. Сьогодні українське суспільство вже потерпає та втрачає від гіпертрофованих глобалістичних євроінтеграційних процесів, які ініціюються центральною владою. На них вона покладає вирішення усіх проблем нашого

кризового суспільства, що є очевидною помилкою. Ні копіювання офіційною владою іноземних реформ та спроби їх впровадження, ні поради заокеанського “дядюшки Сема” (термінологія, яка застосовується політиками-міжнародниками) і т. і. не вирішують проблем України. Україні потрібен власний шлях розвитку, якого немає жодна інша держава, оскільки цей шлях, ці особливості є наслідком геополітики, яка у кожній державі має тільки її притаманні особливості.

Відомо, що керівництвом України проведена багатогранна робота щодо імплементації українського законодавства у західно європейське у різноманітних галузях функціонування держави, суспільства. Доцільність цього можна виправдати тільки одним: потребою у відміні віз. У подальшому пристосування України до ЄС незважаючи на нашу нерозвинутість є не тільки ганебним та дискримінаційним явищем, а й антипатріотичним. Тут буде доречним твердження: у спрямованості об’єктивних процесів глобалізації Україна повинна змінити її вектор. За своїм рівнем соціального та економічного розвитку, за особливостями культури, за своєю історією та ойкуменною походження наша держава значно менше має спільного з Західною Європою ніж, наприклад, з таким найближчим оточенням як держави акваторії Чорного моря. Такий висновок має далекоглядні перспективи, і сьогодні, і у майбутньому. Іменно з цим регіоном у України можуть бути природні та динамічні стосунки у самому широкому спектрі міжнародної взаємодії. По відношенню до ЄС, і зараз, і у майбутньому ми завжди будемо на правах бідних та другорядних “родичів”, а власний шлях розвитку та унікальні перспективи України, пов’язані з самобутністю розвитку будуть назавжди загублені.

З точки зору відновлення територіальної цілісності зрозуміло, що як що євроінтеграційні процеси не будуть припинені, про відновлення територіальної цілісності навіть і мови не може бути. Так думають, і на сході, і у Криму, так думають люди та прагматичні політики в Україні. Так що для нас важливіше євроінтеграція чи відновлення нашої території? Мабуть останнє!

Українською наукою, автором цієї статті створена всеохоплююча концепція урегулювання ситуації в Україні [4, с. 16–22], яка поряд з вирішенням інших проблем передбачає створення Чорноморського регіону миру. Передбачається існування міжнародного ринку з 12 держав (ОЧЕС-Організація чорноморського економічного співробітництва), вирішення питання повернення Криму і навіть створення демілітаризованої зони у акваторії Чорного моря. Ось про що треба думати вже сьогодні українському політикуму, міжнародному відомству та засобам масової інформації в Україні, які, як не дивно фактично та послідовно займаються пропагандою війни, заробляючи “політичні дивіденти” довіри заходу.

Додатково щодо внутрішніх глобалізаційних процесів як одного з чинників соціального рівня проблеми треба підкреслити, що сьогодні майже кожному українцю зрозуміло, що унітарна модель побудови держави помилкова. Визнавати це не є соромом. Ні хто в Україні не мав досвіду побудови незалежної держави, тому ні хто не був застрахований від помилок. Важливо їх вчасно усвідомити і разом розпочати виправляти. Крім того, в Україні спостерігається еволюція політичної думки. Це вкрай позитивне явище, оскільки воно йде з народу та з різних регіонів держави. Певна допомога у цій еволюції була здійснена миротворчою всеукраїнською психологічною оперцією, яка поруч з розгортанням збройного протистояння максимально консолідувала суспільство навколо ідеї майбутнього суверенітету та побудови нейтрального суспільства, яке дозволить Україні гармонійно розвиватися і будувати добросусідські, взаємовигідні стосунки з усім міжнародним оточенням. Важливим наслідком проведеної миротворчої психологічної операції є готовність України до

реальних змін і чітке розуміння цих змін, причому у контексті повномасштабного урегулювання ситуації: і збройного протистояння, і власно глибокої соціальної кризи у державі. Все це пов'язано з формуванням маси емерджентних явищ, що є ознакою цілеспрямованих паростків народження нового суспільства в Україні та потреби побудови нового фундаменту майбутньої державності.

У якості загальних висновків щодо особистісного та соціального рівнів глобалізації можна сформулювати наступні твердження: на особистісному рівні тенденції глобалізації сприяють розвитку особистості та її потребам у самореалізації; на соціальному внутрішньо політичному рівні глобалізація не сприяє розвитку демократичного, цивілізованого суспільства; на соціальному зовнішньо політичному рівні глобалізація не повинна бути тотальною та повинна обмежуватись потребою у самобутньому, суверенному розвитку держав; також доцільно на соціальному зовнішньо політичному рівні обмежувати глобалізацію міжнародними регіональними потребами, які виходять з геополітичних особливостей держав та потреб світової спільноти взагалі, наприклад, доцільно існування регіонального політично-економічного утворення Євросоюз, економічного регіонального утворення Чорноморський регіон миру, близькосхідної економічної Динарської зони (два останніх регіони приводяться згідно із створеною усеохоплюючою концепцією урегулювання ситуації в Україні) [4, с. 16–22].

Джерела

1. Вінниченко В. Відродження нації. Репринтне відтворення видання. — Київ–Відень, 1920 / Відп. за вип. Н. П. Ганник. — К., Вид-во політ. літ-ри України, 1990.
2. Гайдукевич Г. А. Актуальність проблеми подвійного громадянства в Україні. Сучасна політична нація: духовно-моральні, культурно-етичні та соціально-економічні засади розвитку: матеріали XIV науково-практичної конференції. — К.–ВНЗ “Національна академія управління”, 2014. — 332 с.
3. Гайдукевич Г. А. К развитию ситуации в Украине и конституционному процессу в переходном обществе. Становлення і розвиток української державності: [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008. — Вип. 10: Матеріали ІХ Всеукр. наук.-практ. конф. “Становлення та розвиток української державності: актуальні проблеми державного та регіонального управління на сучасному етапі розвитку суспільства”, м. Київ, 14 листоп. 2013 р./ редкол.: А. М. Подоляка (голова) [та ін.]. — 2014. — 414 с.
4. Гайдукевич Г. А. Урегулирование ситуации в Украине и перспективы развития мира. // Наукові праці МАУП, випуск 47 (4–2015). — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”.
5. Философский энциклопедический словарь. / Гл. редакция: К. А. Ильичев, П. Н. Федосеев, С. М. Ковалёв, В. Г. Панов. — М.: Сов. Энциклопедия, 1983. — 840 с.